

ԲՍԺԱՆՈՐԻԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պուշկարիոյ համար՝ 12 Գր-
արեկան 6
Սոսուսիւնակի
համար արեկան 15
Վեցանուս 8

Սոսուսիւնակի համար
Տարեկան 3
Վեցանուս 1.50

Սոսուսիւնակի տղա առա-
քին երեսին համար 40 ս.
իսկ վերջին երեսին հա-
մար 20 սանիւնի հ. երեքին
աւելի անգամներու համար
20 Սոսուսիւնակի կրչայ :

Վառնայի համար ձեռք 10 սանիւն

ՇԱՐՅՈՒՆ

ԼՐԱԳԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ԿՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻ ՉՈՐԵՔՆԱԲԹԻ ԵՒ ՇԱՐՅՈՒՆ ՕՐԵՐԸ

Նախակի և դրամ զրկել
հո՛ր-գորոքիսան հաս-
ցիկն :

Редакция на вѣстникъ
«Шаржумъ»
Варна
Redaction du journal
«Charjourn»
Varna
(Bulgarie)

Սոսուսիւնակի համար
ձեռք
(20 ՍԱՆԻՒՆ)

Պուշկարիոյ համար
ձեռք
= 15 ՍԱՆԻՒՆ =

Գրութիւնք չէ՛ս տուի

«ՇԱՐՅՈՒՆ»Ի ԲՍԺԱՆՈՐԻ ԳՐՈՒՈՂԸ ԲԱԺՆԵԿԻՆԸ ՊԵՏԻ Է ԿԱՆՆԻԿ ՎՃԱՐԷ

Շ Ն Ո Ր Հ Ա Կ Ա Լ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Աստուծոյ շնորհով իւր խորին շնորհակալութիւնները կը
յայտնէ ամէն անոնց որոնք՝ անձամբ, հեռագրաւ ու նամակաւ
արտայայտեցին իրենց ցաւակցութիւնը, նորոգ հան-
գուցեալ Պետրոս Աստուծոյ զառնադէտ մահուան առթիւ :

Փ. Պուշկարի 7/20 Յունիս 902

Բ Ո Ղ Ո Ք

Հանուր տիեզերք տաճար մ'է կանգուն,
Ջոր Դուն հիմնեցիր, ո՛վ հրգոր Աստուած :
Արեգը տըւիր, որ սինէ կախուած՝
Երկնից խորանէն իր լոյսը անհուն :
Հանուր տիեզերք տաճար մ'է կանգուն :

Սեղան կանգնեցինք մեր վեհ լեռանց մէջ,
Սեղան մը Գեղի-չքնաղ Արարատ,
Ուր ծուրը գըրած՝ լացի՛նք անարատ
Աղօթքը փառքիդ դարբերով, անվերջ :
Սեղան կանգնեցինք մեր վեհ լեռանց մէջ :

Բայց Դուն լսեցի՛ր աղօթք, հեծկտանք :
Տըւի՛ր շնորհ մը Աստուծոյդ վայել,
Գթած հոր մը պէս եկար փայտալի,
Սրբել արցունքը, գոր մենք կուլ կուտանք :
Միթէ լըսեցի՛ր աղօթք, հեծկտանք :

Ո՛չ, Դուն կամեցար արիւնտ սեղան,
Որ մենք պաշտէինք թաղի տեղը գէնք :
Խոնկի փոխարէն, արիւն քեզ ծրխնք,
Խոյի տեղ գոնէ՛ր հայրը իր տըղան :
Այո՛ կամեցար արիւնտ սեղան :

Թո՛ղ տըւիր մորթին մը շաղկնեղ ծիր,
Կանաչ դաշտերուն տեղա՛յ հուր, կըրակ :
— Զէ՛ որ տիրական կամքիդ հակառակ՝
Տերեւ մըն անգամ տեղէն չը շարժիր —
Թո՛ղ տըւիր մորթին մը շաղկնեղ ծիր :

Սեղանիդ վըրայ կընդրուկի փոխան՝
Թո՛ղ տըւիր, այո՛, որ գերթ բուրվաւի
Համայն Հայաստան ողջակէզ վառի :
Հայու չէն զիւղեր խանձըրին, մըխան՝
Սեղանիդ վըրայ կընդրուկի փոխան :

Դուն որ գիտեցիր մինչեւ հիմա լուռ,
Երկնքէն անհոգ մեր երկրի ցաւեր :
Առանց լսելու՛ մեր փուլ, կիսաւեր
Աշխարհի կոծը դա՛ռն, մշտալուր :
Դուն որ գիտեցիր մինչեւ հիմա լուռ :

Կուզէ՛ր արգեօք որ քու աս տըւած
Աւերու մեղքը վերջ գնա տըրթեմ :
Եւ իմ հայրենեաց սա սեւ բաղդին դէմ՝
Բողոք չը բառնամ՝ Վեց, ո՛վ Աստուած :
Կուզէ՛ր արգեօք, ո՛վ մեծ Աստուած :

ՎԱՌՆԱՅԻ ԳՈՐԾԱԴՈՒԼԸ

Ահա մի քանի օր է որ վառ-
նայում գտնվող մանածի գործա-
րանի բաները գործադուլ են
արել : Բանորները թիւր հաս-
նում է 650ր, դրանց մէջ կան
մօտ հարիւր հոգի հայեր : Գոր-
ծադուլի պատճառը գործարանի
վարչութիւնն է, որովհետեւ նոր
և աւելի անտանելի պայմաններ
է առաջարկել գործարաններին :
Եւ այդ պատճառով էլ վառնայի
բնակիչների մի շարքի մասի տմ-
բողջ համակրութիւնը բանորնե-
րի կողմն է :

Գործարանները մինչեւ այսօր
թուլութեան նշան չեն ցոյց տա-
լիս, որովհետեւ ամեն կողմից
նրանց պահանջների ոչ չսփա-
ղանց և արդարացի գտնող հա-
մայնքներ օգնութեան են հաս-
նում : Եւ իրենք բանորներն
էլ համոզված են իրենց առած
քայլի իրաւացիութեան մէջ :

Վառնայի հայ երիտասարդու-
թիւնը շուրջով որ հայ բանոր-
ները իրենց յոյսը միայն բուլ-
կար բնակներով դրա դրած մնան,
շուրջով անտարբեր մնալ բուլ-
կար զգայուն երիտասարդութեան
ճիգերի հանդէպ, ինքն էլ խնդ-
րեց «Վէսէլ»-ը խմբին մի ներկա-
յացում ալ ինչպատ գործադուլ
անող բոլոր բանորներին :

«Վէսէլ»-ն համաձայնվեց և
յոյս կայ որ վառնայի հայու-
թիւնն էլ այդ ձեւով պէտք է կա-
րողանայ փաստել թէ ինքը միշտ
համակիր է ամեն մի արդար և
ազնիւ գործի :

Չարմանալին այն է որ վառնա-
յի գործարանները գործադուլի
որոշումը տուել են իրենք իրենց
արտաքին ոչ մի գողում չը կայ :
տեղացի բնակիչ վարականները
նոյն իսկ խորհարդ են տուել
գործադուլ շանել, քանի որ կալ
մակերպված չեն գեռ, եւ չեն
կարող գիմանալ : Բայց բանոր-
ները աւելի գերադասել են ան-

գործ մնալ, քան թէ բոլորովին
ստորացնող պայմաններով աշխա-
տել :

Բանորները մէջ կան բազմա-
թիւ կիներ, աղջիկներ եւ մա-
նուկներ : Եւ առայժմ համաձայ-
նութիւնը այդ ալազան, ալա-
սեռ ալազանք բանորներին մէջ
կատարեալ է :

Գործադուլ արած բանորները
ազմուկ կուր և ուրիշ անկարգու-
թիւններ չեն անում : Իրենց
վարք ու բարքով կատարեալ հա-
մակրանքի արժանի են :

ՎԱՐԴՈ

«ԳՈՐԾ» ՈՉ ԽՕՍԻՔ

Ամեն սիրտ ցաւ և զգայուն հայ
անձիւն թեամբ կը սպասէ հայ յեղա-
փոխութեան միակ օւկանին-Դրօշա-
կին :

Հոն կը գտնենք արձագանքը տան-
ջուող եղբայրներու սիրտ ծակող
հեծկտանքներուն : Հոն կը գտնենք
նաեւ արձագանքը՝ յեղափոխականին
խրոխտ քայլերուն, կազդուրող, սիրա-
տուող ձայնին :

Նորին հայ գիւղացիին արիւն-ար-
ցունքն է որ մեզ կը հասցնէ վերջին
Դրօշակը :

Հոն գետեղուած են թղթակցու-
թիւններ՝ տառապանքի աշխրթէն-
Տիգրանակերտէն, Տարսէն, Մերսի-
նէն, Վանէն, զսպուած բողբոխ շեշ-
տով գրուած տեղեկագիրներ սուղ-
նորդարաններէն : Վայրագօրէն տուր-
քերու գանձում, սպաննութիւններ,
թալան, վերջապէս անհատու՛ւմ տան-
ջանք, ահա՛ անոնց ամփոփումը :

Աս ամենուն քօղը գետեղուած է
հայ յեղափոխական գործիչին հեղի-
նակաւոր ձայնը :

ԳՈՐԾ, ՈՉ ԽՕՍԻՔ :

Ան յեղ- գործիչին բողբոքն է, սպ-
տակն է արտասանմանցիներուս :

Տարօրինակ գրութիւն և Յեղափո-
խական արիւն-քրտինք պիտի թափէ
երկրին մէջ, թշնամիին դիմաց, ազա-
տութեան ճամբուն վրայ, բայց հոն
այ ազատ չէ կողմնակի հողերէ : Եր-
կու ծանր աշխատութիւն մէկէն իր
ուսիրուն վրայ սուր է ան : Թշնա-
միին դէմ կուտելու հօգը մէկ կողմէն,
իր արտասանմանեան եղբայրները
դէպի ԳՈՐԾ՝ մղելու հօգը միւս կող-
մէն : Ետանդը, ժամանակը՝ գոր ամ-
բողջութեամբ թշնամիին դէմ գոր-

ճածելու յատկացուցած է, մեր ոճ-
րագործ-անասյբերութիւնը զինքը կը
հարկադրէ մեր վրայ սպասելու զինքը-
զինքը կը հարկադրեն մեզա մեր քար
բարեբուն, խուլ սկանչներուն պատա-
լու:

ԳՈՐԾ, ԲՁ ԽՕՍԻ:
Եւ ինչ ճշգրիտ վերլուծումը կընէ
յեզոփոխական գործիչը՝ արտասահ-
մանեան կեանքին: Կուզեմ մէջ բերել
անոր քանի մը հաստատմանը, յիշ-
նարարելով միեւնոյն աստի, որ անոր
ամբողջութիւնը կարգացուցի, միշտ
կարգացուցի:

Ամեն անգամ-կըսէ հայ յեղ. գոր-
ծիչը-որ երկրի մէջ ու է կէտի մը
վրայ յեզոփոխական կարծի որ ձեռ-
նարկ մը կը կատարուի և կամ դէպք
մը տեղի կունենայ, արտասահմանի
հայութեան մէջ յազում մը և մեծ
իրարանցում մը առաջ կուգայ և ընդ-
հանուրին ուշադրութիւնը կուղղուի
զէպի երկրի և յեզոփոխական գոր-
ծը: Մինչև անգամ այն թմրած ու-
ղեղները ու սկարայած սրտերը, ու-
րոնք երկար ժամանակ լուռ ու ան-
տարբեր կը մնային յեզոփոխական
քարոզներուն, և սկզբունկ շարժում
ներով կը պատասխանէին իրենց եղած
գիծուներուն՝ կատարուած հերոսա-
կան իրողութեանց առջեւ յեզոփոխ-
օրէն կը ցնուին և վայրկեանական
խառնակութիւնով մը կը յեցուին,
անշուշտ մերձաւոր շոգոզուեն, յաջող
ազատագրութեան մը յայտարարութիւնով
ցած:

Բայց շատ կարճ կը տեւէ ոգեւո-
թեան այս շրջանը, ու յաջողութեան
օրերուն երբ կը յաջողեն զժամա-
նութիւնները, երբ մեր հարցը դի-
ւանագիտական ձախուղած մը կը կրէ
և կամ երկրի մէջն ու դուրսը յեզո-
փոխական գեղծում մը նշմարուի, կը
զազրին, կը տարին այդ վայրկեան-
կան խանդոտ ծափերը, երկրի ներսը
նպաստ հասցնելու փութկոտութիւնը
ու որքէն երկրի մէջ գործիչն ու գոր-
ծը մեծով կը ման իրենց անագործին
թշուարին և անհամար դժուարու-
թիւններու հետ:

Եւ ինչ որ տեղի գէշն է, այդ քա-
ջարի ող, նպատակը կործանու է շրջա-
նին մը յաջողութեան անվստահութեան
ցոտագար ցոյցեր, հայնոյութեանց
կոյր, յիմար արշաւանքները:

Մեր յեզոփոխական կայծ բայց
ամօճակներ շրջանին մէջ սոյն երկ ոյթը
ա՛յնքան սովորական և բնական

գարձած է որ, հաստատելու համար
փաստերու իսկ պէտքը ի զգար և
կաւեցնէ:

Դեռ շատ մօտիկ է մեր անցեալ
ասանամեակը: Ամեն ոք ծանօթ է
մեր յեզոփոխական անցեալ գործառ-
նութեանց և ուղղը կրնայ ինչին
թեթեւ ակնարկ մը նետել անոնց
վրայ ու համոզուիլ, եթէ երբէք
հօրի կայ, ասանեակ թերթեր ու-
նինք արտասահմանի հաս. թեան մէջ,
որոնք իրենց կործ ու երկար կեան-
քին մէջ իբրև հայելի տեղեկօրէն
կը ցոյցանեն մեր ժողովրդի այդ բնո-
րոշ ոգին և միշտ երկիր պաշտօնածը,
այրուած է յաջող գործը:

Եւ իրօք ալ, վերցուցէք մեր յեզո-
փոխական ձեռնարկները, առանձին,
առանձին: Վերցուցէք, օրինակ,
Պանասովի արշաւանքը, պանփ գրա-
ւումը, Վասպուրականի, Սասունի
հերոսական կորները:

Որքան խանդ, որքան սգեւորու-
թիւն առաջ բերին վայրկեանացի:
Ետքը, ետքը կատարեալ անտարբե-
րութիւն, հայնոյութեանց դէպի:
Կեռ թօրմ է ուրիշ օրինակ մը-Անդ-
րանիկին հերոսական քայլերը:

— Աչք օրուն, ըստիք չիկայ,
խօսք չէ, աղբար, հազարներով գին-
ուօրները ձեզքել, անցնիլ է ասի,
որ սեղ տեսնուած բան է:

Ասանկ կը բացագանչէին դեռ ե-
րկ, նոյն իսկ ամենէն լիկածները,
ոգևորութեան չափ չիկար:

— Ինչ լուր, ինչ լուր, աս էր
ամենուն բերնին մէջ և թերթերը
մէկգլմէկու ձեռքէ կը խլէին: Աս
մենը լաւ:

Բայց յեզոփոխական աս արի քայ-
լերը քաջալերելու և տեսական դար-
ձնելու համար նիւթական ինչ օժան-
դակութիւն եղաւ Պուլկարիայէն մին-
չև Ամերիկայ: Գրեթէ ոչինչ:

— Աչք, չէ՛, աղբար, քեզիս մի՛
զպչիր աէ, ինչ կուզես սամ ("") պի-
տի պատասխանէին պուլկարի շարքող
բողոքները՝ եթէ նիւթական օժան-
դակութեան առաջարկին առաջին
խօսքը լսէին:

Ու նորէն հայ հարուստը իր քա-
կին բերանը ամուր կապեց նստաւ ա-
նոր վրայ: Չկարք! Իր յաւիտենա-
կան շէզքութեան մէջ մնայ, եւ
զանուեցան մարդիկ-Ամերիկայի մէջ
կամայլուր-գիմակաւոր-չարլթաններ
որոնք՝ Անդրանիկի անէծք ալ կար-
գացին:

Եւ, զարմանալի երեւոյթ, ար-
տասահմանեան աս մնտութիւնները
աչքապառնէրը, խօսքի-մարդիկը
կան ու կը մնան, որքան երկրին մէջ
տառապանք կը բազմապատուուի:

Մինչև հիմա ժողովուրդը արօրելու
քնացնելու համար հակադիտոխա-
կան քարոզներն էին իրենց նիւթը,
Անոր մօտան անցաւ:

Հիմա տարբեր յանկերգ է որ կը
լսուի: Հակադիտոխակներ՝ խօսքի-
յեզոփոխական գործաւ պատակաւոր
հաստատմանը միայն, կը գմբերին
խօսքի խոտու մեկու ահալ՝ քանա-
կը: Ալ հանդիսաւ եղէք, կաւեանք,
ալ ազգը փրկուած է, շնորհիւ խօս-
քէ պարիսպներուն:

Մէկ ծայրայեղութիւնն միւսին
մէջ ինկան, Ալ տպարանները գիր
նայ, ոչ բառարանները՝ լաւ:

Ամերիկայէն Լօստոն, Լօստոնէն՝
Ամերիկա հեռագրական թերթը կա-
ւետին-Սպքը փրկուած է: Եւ կը մը
տածեմ թէ՛ ինչ սեսակ խօսքեր,
ի՞նչ մեծութեամբ գրի գործածելու է,
երբ իսկապէս Հայաստանը ազատուի:

Կը մեղքնանք ժամանակը, կը մեղ-
քնանք միամիտ տարրը, ուրիշ ու է
օգուտ չըստան որ բուն յեզոփոխական
գործը:

Իսկ եթէ պուլկարիները, պոռոտա-
խօսութիւնները կամ վայրահաշու-
թիւնները կրնան երկրի գործին վը-
րայ ազդել և կամ ու է օգուտ ու-
նին բուն գործին-հա թէ ինչ կըսէ
ատ մասին յեզոփոխական գործիչը:
Մենք երկրի մէջ գտնուողներս
եքքէք վախ չունինք արտասահմանի
հայ գրչակներէն, մէկ նպատակ մի-
այն ունինք, այն է՝ օր առաջ վերջ
ուր առլ հայ ազգի կրած անըրբ տա-
նապանքներուն և տեսնիլ զանի ա-
զատութեան ծամբուն վրայ:

Թող գրեն ասոնք, թող լրարու
միս ուտեն...

Ամեն բանէ առաջ մեք պէտք ու-
նինք ժողովուրդին, հայ ազգի ամ-
բողջութեան, անարմիւթական և բա-
րոյական օժանդակութեան, յաջողութե
համար մեր նպատակին մէջ:

Հոս հայրենիքին մէջ ժողովուրդին
հետ եւք միշտ, ան բացարձակ հա-
ւատք և վստահութիւն ունի մեր վը-
րայ, իրաւ է, երբեմն աւ ալ ցաւի՝
զայրոյթի վայրկեաններ կունենայ մե-
զի դէմ, իր ցաւազին օրերուն մէջ,
բայց երբ կը տեսնէ մեր թափած քր-
տինքը և արիւնը, երբ փիչ մը թօթ-

ուէ վրայէն վտանգին պատճառած
սարսափները, կը գտնէ շուտով ինք-
զինքը և նորէն կը միանայ մեզի հետ:
Ձայնը երկրէն է:

Յեզոփոխական գործը երկրին մէջ
է, ոչ թէ արտասահմանի թերթերուն
մէջ, Յեզոփոխական գործը՝ զաղանի
է ոչ թէ թերթերով հրատարակի վը-
րայ:

Տառապանքի աս օրերուն, աւելի
քան երբէք պարտք կը ձանրանայ
մեր վրայ օգնել յեզոփոխականին,
փարիլ անոր թողունք յայտնական
լիկածները, թողունք խօսքի-չար-
լաթան-հերոսները, թղթի մարդի-
կը, թող խօսեն, թող կուտան, ք-
նի որ գործ չունեն, Գործը սիրող
ներուն կը մնայ իրարու մօտենալ և
ձեռք երկնցնել յեզոփոխականին,
Վաստակ երկատարողներուն կիսայ
կրկնապատեղի իրենց ետանդը, մի-
ջոցներ ձեռք անել ժողովուրդին ու
չազրութիւնը գարձնելու, միշտ դէպ
երկրէն եկող ձայնը:

ԳՈՐԾ, ԲՁ ԽՕՍԻ:
Ֆիդիպի Հրանդ-ժիրայր:

ԴԵՍԻՑ ԴԵՆԻՑ

Հիմակ եւրոպական թերթերը
կը հաղորդեն որ ֆիրմիլեան
Սերպիոյ, Պուլկարիոյ, Գարա-
տալի, Ռուսիոյ համար վորիցաւ,
կուզէք զլիսու ցաւ դարձած աս
վարդապետը տեսնելով որ մեն
կողմէ իր եպիսկոպոս օժուելուն
կը հակառակի, որոշած է Ս. Ա.
թօն լեռը քաշուել հոն ճղնելու
համար, ոմանք ալ կըրեն հոն
պիտի ել թայ օժուելու համար:
Պիտի պուլկար ժողովուրդ մը իր
էքքարիտով միտին, ուս կա-
ւալարութեան գէմ կը գնեն:
Սուլթանն ալ կողտուի այդ հան-
գամանքէն և ամեն ճիգ կը թանկ
կարելի եղածին չափ մեծ խոր-
խորաւ բանալ օրթօտօքս դատա-
նութեան պատկանող քրիտոնեայ
ժողովրդներու մըջեւ: Սեւազյոլի
մըքանիմը երկիր իրար խառնելու

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՎԵՐԱԾԻՆ

ՄԱՍ Ա.

ԳԼՈՒԽ Գ.

— Ծիչը որ սուրճը մոտոցանք, պա-
տասխանեց Սարաֆովը:

է՛, կիրիլ Պետրովի, պարոն յոս-
գիկեանի խօսակցութիւնը այնքան
հետաքրքիր է որ սուրճը կը մոռացվի:

Յետոյ գտնուելով յոսգիկեանին,
ուրեմն այդպէս, դուք պարտականու-
թիւն էք գնում ինձ վրայ որ ես նա-
խաձեռնարկ լինեմ հանգանակու-
թեան, շատ լաւ. խոստանում եմ
ձեզ, յունարիւն կէք մեզ մօտ,
այնտեղ մի բան կանենք:

Իսկ որպէս զի այստեղ էլ մի բան
արած լինեմ, անհ ձեռ ներկայու-

թեանը ասում եմ կիրիլ Պետրովիին
որ ինքն էլ այստեղ ձեզ աջակցի:

— Ենթոյնալ եմ, այստեղի հա-
մար բայց ձեր քաղաքում ոչ թէ մի
բան կանէք, այլ հաստատ, մի որոշ
գործ պէտք է անէք, «Այդ մի բան
կանէքը» շատ տոնաձգական խօսք է
Պ. Սարաֆով, այդ նախադասութիւնը
գործ է անում երբ ուզում են մարդ-
կանց զլիսից ոտա անել:

— Օ՛հ, ոչ, ոչ, հանգիստ եղէք, տես
նում եմ, եւ ուրախ եմ, որ ձեզ
զլիսից ոտա անել անկարելի է: Դը-
րամ կը հանգանակենք, Բայց գոյք
անպատճառ պէտք է գաք... յետոյ նե-
րեցէք մի ծանօթ հասցէ պէտք է տաք
ինձ, ոչ ինձ ծանօթ այլ իմ քաղա-
քայիններին, որպէս զի վստահութիւն
ներշնչէ:

— Այո, պարոն Սարաֆով, ասոնց
ձեր առաջարկի արդէն այդ հասցէն
պատրաստ է եւ ևս պատրաստում էի
ձեզ ներկայացնել: Բայց ուրիշ լաւ
եմ համարում ձեզ մօտ գալուց եւ գոր-

ծի սկսելուց յետոյ յայտնել:

— Ինձ յանձնելու պէտքը չըկայ,
եւ գիտեմ, ինչպէս արդէն դուք էլ
գիտէք, իմ առաջարկը ուրիշներին հա-
մար է, եւ ձեզ էլ հաստատում եմ, եւ
պատրաստ եմ իմ առիթը գումարը ձեզ
յանձնել: Բայց գուք միայն իմ տա-
րովը բաւական չէք, ուզում էք որ
ուրիշներէք էլ առնեմ, եւ անհ այդ
ուրիշներին է պէտք, եւ չեմ ուզում
յայտարարել, «Ինձ հաւատացէք» ու-
րովհետեւ, այդ միջոցին աւելի իմ խա-
թեր համար տուած կը լինեն, եւ
յետոյ իմ՝ յեզոփոխական մարմնի
մէջ լինելու մասին կարծիքներ կը
կազմվեն որ՝ ինձ համար այնքան էլ
հաճելի չէ:

Հաճելի չէ, որովհետեւ հախ ևս
յեզոփոխական չեմ, եւ դրամով չեմ
օգում այդ ախոյոսին արժանանալ,
երկրորդ, որ ո՞վ է իմանում, չար մար
գիկ շատ, վաղը մի բան պատահի,
ուղղակի ինձ մէջ տեղ կը գցեն:

— Ուրեմն, մեր գործը ասայժմ

վերջոցաւ, Պ. Սարաֆով, իմ գնալու
ժամանակ էլ անցաւ, բայց եւ այն-
պէս պէտք է գնալ, ներեցէք ինձ
եւ կը գնամ, ձեր քաղաքում կը տես
նրվենք տեսներին:

— Այո, այո, եւ հաւատացէք որ
ի՛մ ձեռքից եկածը կանեմ, այնտեղ
ժամանակ կունենանք աւելի երկար
խօսելու այդ մասին եւ աւելի լայն
կիրաւրանք տալու գործին:

— Ուրեմն ցըտեսութիւն, ասեց
յոսգիկեանը եւ սեղմելով Սարաֆովի
ու կիրիլ Պետրովի ձեռքերը դուր
եկաւ:

ԳԼՈՒԽ Գ.

Սարաֆովի հետ ունեցած տեսակ-
ցութեան երկրորդ առաւօտը երբ Սա-
րաֆովեանը տանից դուրս եկաւ դուրս
գնալու, որ փողոցով որ անցկացաւ,
պատահող հայը ամեն սեռի ու հաս-
կի պատկանող, ծանօթ ու անծանօթ
բարեւ տե՛ն, սկընածութեամբ, պատ-

պատճառ կը գտանայ: Այն ատ
սեւագրութիւնները:

Ֆրանսական թերթերը օր
տառով միշտ կ'ըզոչանային Ռու-
սիոյ ներքին վերքերու մասին
բան մը գրել: Տիմա սկսած են
անգիրն սիւնակներ նորերելու-
տեան ներքին խռովութիւններ-
ուն:

Վերջերս հիմաւոր մէկ թղթա-
կիրք երկար ու բարակ թղթակ-
ցութիւն մը ունի գիւղացիներու
չարման մասին: Եւ անանկ ձե-
տով մը կը խօսի որ կարծես հա-
մախտութիւնը աւելի գիւղացիներ-
ուն կողմը ըլլայ: Արիշ թերթի
մը թղթակցիցը աւելի որոշ կեր-
պով խօսելով յայտարարած էր
որ Ֆրանսան պիտի մօտիկէն ծա-
նօթանայ իր զանազին ներ-
քին ցաւերուն և պիտի աշխատի
բարոյական ազդեցութեան գործ
գնել Ռուսիոյ կառավարութեան
կրօն:

Ֆրանսայի երեք նշանաւոր
երեսօրիականներ տեսակցութիւն
մը ունեցեր են արտաքին գործոց
նախարար Տէլլիանէին հետ և նը-
կարագրեր են Սասունի եւ Մուշի
անտանելի յիճակը: Տելլիանէ
խոստացեր է Ֆրանսական հիւ-
պատոս մը զրկել:

Հիւպատոսներով գործ չի լը-
ննար: Հիւպատոսները միայն
քիչ մը դահճին ձեռքը կ'ստեղ-
նել պիտի տան: Իսկ ինչ ընես,
ասով ալ գոհ պիտի մնանք:

Ռուստական հիւպատոս Ռու-
մանքին արդէն Մուշէն հեռա-
ցեր է: Ինչպէս կ'երեւի օրթո-
սօքսութիւնը շատ ալ չառաջա-
գիծնց Մուշի Հայերուն մէջ: Եւ
Ռուս կառավարութիւնը այլեւս
իբ հիւպատոսին հոն ներ-
կայութիւնը աւելորդ համարեց:

Կառնքով, այնպէս որ մագիլեանը
պարտաւորված էր ամեն քայլադ-
իւնով զվարակ վերցնել: Դպրոցը մը-
տաւ, ծառան գրտն առջեւ զին-
ւորի հման կանգնեց ու բարեւեց: Դա
ասարն յանելու պէս աշակերտները
մի առանձին խոնարհութեամբ, յար-
գանքախոն, ոտքի կանգնեցին:

Մագիլեանի միտքն ընկաւ տան
տիրուհու խօսքերը՝ թէ Սարաֆովի
հետ ունեցած տեսակցութիւնը ինչ
ազդեցութիւն կարող էր ունենալ
փոքրիկ քաղաքի, փոքրիկ, շատ փոք
րիկ հայերի վրա: Ու մագիլեանը
գոհ չէ մնաց: Երա սիրար մեծ ցաւ,
շատ մեծ ցաւ զգաց որ ունէ մի Սա-
րաֆով, առանց մի աչքի ընկնող
հանրօգուտ բարեմասնութեան, մի-
մի շատ զրամ ունենալով կարող
է մի ամբողջ հասարակութեան վրա
այնչպի ազդեցութիւն ունենալ:

Աստիութիւնը զէպի զրամով ազդե-
ցիկ դասակարգը աւելի բուռն կե-
պով բացաւաւնց նրա արտի ու հո-

Քանի որ օրթոսոքս չը պիտի
ըլլան թող կոտորուին, ինչ վը-
նաս: Ընէ որ Ռուսին պարսպ Հա-
յաստան պէտք է:

ԿԵՏ

Հ Ա Ն Գ Ա Ն Ա Կ Ա Ռ Ի Թ Ի Ն

Նախորդ համարի մէջ յայտարար-
ելով որ Սօֆիայէ 103 լիւ սապանք
անմտանալի Պետրոս Սէրէմճեանի
աշխատութեանց հրատարակութեան
համար, խոստացանք սոյն համարով
ցանկը հրատարակել:

Սօֆիա 6 յունիս 1902

Տ. Բ. Ե.	Լիւ
« Կարօ Պոլեան	20.—
« Ոմն	15.—
« Կ. Պապիկեան	5.—
« Ոմն	5.—
« Ոմն	3.—
« Ոմն	3.—
« Ռ. Յակոբեան	10.—
« Ոմն	5.—
« Գուրգէն	5.—
« Գրիգոր	2.—
« Մ. Արծրունի	2.—
« Կ. Ա. Գուրուճեան	2.—
« Դ. Մինասեան	2.—
« Ժիրայր	10.—
« Ոմն	2.—
« Լ. Զրպուգճեան	1.—
« Անձայն	4.—
« Համազգային	2.—
« Կայծակ	1.—
« Ասօ	4.—
« Արօ	1.—
« Ոմն	1.—
« Կ. Ս.	4.—
« Պողոս Գասպար	1.—
« Գ. Զ.	1.—
« Զ. Բ. Փ.	1.—
Գումար	408.—

Ուրեմն նախորդ 256 լէֆ 30 սան-
թիսի հետ խմբագրութեանս մօտ
գանձում է 353 լէֆ 30 սանթիմ:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Խմբագրութիւնս խնդրում է
որ շտապել մեզ հասցնել անմո-
ռանալի Պետրոս Սէրէմճեանի աշ-
խատութիւնները հրատարակու-
թեան համար հանգանակուած

գու խորքերում, որովհետեւ մին-
չեւ օրս նա այդքան շօշափելի կեր-
պով չէր տեսել զրամի ազդեցութե-
նը: ու որոշեց, ամեն յարմար պա-
րագայում, սեղապի զրամից ճընշ-
վողները առջեւ ջախջախել զրա-
մական կուտքերը, մերկացնել նը-
րանց ոչնչութիւնը: Շօշափելի օրթ-
նակով հասարակութեան ցոյց տալ,
որ միայն զրամը, միայն զեղին մե-
տաղը բաւական չէ հասարակութեան,
համայնքի յարգանքը ձեռք բերելու
համար:

Այս մտածումները մէջ էր, երբ
օրապահ աշակերտը վեր կացաւ և
յայտարարեց որ, Կարապետ աղայի
տղան երեկ իրեն նշանակված պատ-
ժին չէնթարկվելով, և աշակերտե-
րի առջեւ պարծենալով որ իրեն ոչ
ոք բա՛ն չի կարող տնել, քանի որ
ինքը հարուստի և հոգաբարձուի տը-
ղայ է, գրքերը աւելի դնացի է:

Մագիլեանի արի նը զլու իր թուա-
բասարունի բուրբ աշակերտները ք-

զրամները, սրովհետեւ յո՛ւրիսի
մէջ արդէն պէտք է սկսիլ տպա-
գրութիւնը:

Խմբագրութիւնս հրատարակ է
Վառնայում գտնուող ապագրիչ-
ներին ներկայացնել մեզ գինը
իւրաքանչիւր 16 երեսով, 20 քա-
րայի վրայ, երեսը 34 տող, 10
փունտ տառով, տպագրելիք ֆոր-
մայի գինը:

Մենք Սէրէմճեանի գիրքը
պէտք է յանձնենք այն ապագրի-
չին, ով աւելի մտքոր բն աւելի
յարմար գնով յանձն կուսնի տը-
պագրել:

ՓԱՍՈՒՍՏԻ ՀԱՄԱՐ ԶԿԱՅ

Պատ. Թումանեանի

Պատ. Թումանեան ուղածին շափ
հայ հասարակութիւնը շահագոր-
ծել է վերջ՝ խաբեքապեան ան-
պատկառ ու անարգ միջոցներով,
ալ շափաղանցօրէն վախցած որ-
քանոցի պատանիներուն զայրոյ-
թի ազդարացի արտօնչներէն ու
հետզհետէ հրատարակուող զինք
մերկացնող, զիմակազերծող
ստուգապատում՝ յօգուածներէն ու
վերջապէս մեր ույն ջախջախիչ
յօգուածէն, որոնց ամենէն հոգօր
արձագանգն տուաւ ազգօգուտ
«Երազում» ու ամենէն ջերմ
զօրավիգը հանդիսացաւ—հապ-
ճեպ արտօրանքով շարել կուտայ
ժամանակէն ամիս մ'առաջ «Պա-
տանի» յունիս ամսուան թիւը,
որու մէջ քօղարկուած զարձու-
ածքներով կրկին ընդերուչուած
պոչաւոր սուտերով բուրբովին
անգոհացուցիչ յայտարարութիւն
կուտայ, որուն վրայ ինչպէս շատ
լաւ գիտենք իր ճիշտութեան
բնասուր հոգօր կարողութիւնը
թափած է ժողովուրդը յիզակարծ
խրաչումի չը բերելու համար, ու
միևնայն ժամանակ ամեն գերբ-
նական ճիգ ընելով այսչափ եր-
կարառեւ շարունակած ծանր խա-

րացած լուռ հետաքրքրութեան նա-
յում էին մագիլեանին, նրանց նա-
յածքները ասոււ էին:
—Ի՛նչ քեզ տեսնե՞ք, կարող ե՞ս
հոգաբարձուի տղայի հետ խստու-
թեամբ վարվել:
Մագիլեանը գտաւ իր պաղաւթու-
թիւնը, մի ակնթարթում որոշեց իր
անիլիքը և օրապահին ասաց—գնա՛
իսկօյն Կարապետ աղային կան
չիբ այս տեղ:
—Եթէ չը գայ, շարութեամբ հար-
ցրեց օրապահ աշակերտը:
—Եթէ չը գայ, կ'ստես որ մագիլե-
անը ասաց, եթէ չը գաս, այսօր-
վանից ձեր տղան արձակված կը լինի
զպրօցից:
Օրապահի դնալուց յետոյ մագիլե-
անը քաշվեց ու սուցչասնեակը ա-
շակերտներին պատուիրելով լուռ նս-
տել:

Տաս րոպէ չանցած Կարապետ աղան
իր հաստ փոքր գրկած ներս էր սողում
ուսուցչասնեակ, ասելով:

—Ինչ կայ պարոն մագիլեան:
—Ոչ ինչ, համեկը գնանք դասա-
րան, այնտեղ կ'իմանաք:
Դասարան մտնելուն պէս մագիլե-
անը գիմնց Կարապետ աղային, մա-
տը ու զլուրով զէպի նրա տղան:
—Երեկ մի վատ շարութեան հա-
մար ես ձեր տղային պատուիրեցի կէս
ժամ ու չտուն գնայ: Բայց նա իբ
րնկերները առջեւ պարծենալով որ
ինքը հարուստի և հոգաբարձուի տը-
ղայ է, ոչ ոք իրեն բան չի կարող ա-
նել, գրքերն սուտում եւ գնում է:
հիմա ես ձեր առջեւ նրան կ'առաջարկեմ
եմ մէկ ժամով: ու եթէ նա այսու-
հետեւ էյ այդ տեսակ խմբի օտար
զօրբարտայ, բուրբովին կարծակեմ,
չը նայելով որ դէք հարուստ և հո-
գաբարձու էք: հասկո՞ւցա՞ք: հիմա
կարող էք գնալ այլ և ուսուցչու չու-
նեմ աւելու:

—Ինչ կայ պարոն մագիլեան:
—Ոչ ինչ, համեկը գնանք դասա-
րան, այնտեղ կ'իմանաք:
Դասարան մտնելուն պէս մագիլե-
անը գիմնց Կարապետ աղային, մա-
տը ու զլուրով զէպի նրա տղան:
—Երեկ մի վատ շարութեան հա-
մար ես ձեր տղային պատուիրեցի կէս
ժամ ու չտուն գնայ: Բայց նա իբ
րնկերները առջեւ պարծենալով որ
ինքը հարուստի և հոգաբարձուի տը-
ղայ է, ոչ ոք իրեն բան չի կարող ա-
նել, գրքերն սուտում եւ գնում է:
հիմա ես ձեր առջեւ նրան կ'առաջարկեմ
եմ մէկ ժամով: ու եթէ նա այսու-
հետեւ էյ այդ տեսակ խմբի օտար
զօրբարտայ, բուրբովին կարծակեմ,
չը նայելով որ դէք հարուստ և հո-
գաբարձու էք: հասկո՞ւցա՞ք: հիմա
կարող էք գնալ այլ և ուսուցչու չու-
նեմ աւելու:

(Շարունակելի)

բերալութեան պատասխանատու
թիւնէն ճողոպրելու համար: Ու
հաւաստի ինչ որ կը յայտարարէ
համբաւաւոր ճիշտութիւն:

«Ռուսանոցաց խմբակն, որ «Պա-
տանի» սկզբնական ծրագրոյն
համեմատ, «գրողարութեան» և
տպագրութեան» զատ թերթիս
խմբագրութեան մէջ տպագրու-
ած ինքուր զօրմակցիլ, տա-
յովմ «շարեւուռ աւ պելու կօրե-
ւոր գործերը» կրկատարեն, իսկ
խմբագրութիւնը հաստատու-
թեանս տնօրէնութիւնը կուտանձ-
նէ, ինչպէս բրտմ է ցարդ, բո-
լոր նախնական կարգադրութիւն-
ները և պատրաստութիւնները
հոգալու և թերթը հաստատ հի-
ման վրայ գնելու համար»:
Պարզե՛ք մէկիկ մէկիկ:

Նախ սկզբնական ծրագրոյն
համեմատ «Պատանի» թերթը
խմբագրողները ուսանողաց խմ-
բակն էր, և թերթին առաջին
թիւէն սկսեալ մինչեւ հինգե-
րորդ թիւոյն խմբագրականները
այնպէս կը հրատարակուէին որ-
պէս թէ մեզմէ մէկը գրած ըլ-
լար ինչպէս պարունակութեան
մեծամասնութիւնը: Հետեւեալը
պատ. Թումանեան, ինչպէս կը լլայ
որ հիմա լկտիօրէն կը յայտարար-
էք թէ մինչեւ հիմա դուք էք
ստանձնած անոր խմբագրութիւ-
նը: Ուրեմն դուք ձեր խօսքով
բացարձակապէս կը հաստատէք
որ ամբողջ գրեթէ կէս տարի
ստած ու ուսանողաց խմբակը
չահագործած էք լրիկ ձեր արծա-
թապաշտ օգուտն յագեցում տա-
լու համար: Փախուտի ճամբայ
չկա՞յ...:

Երկրորդ մեծ ու աւելի խոշոր-
կէկ սուտ մը կը գլորէք անխղ-
ճաբար բռնով որ մենք իբր թէ
դեր պիտի իրադանք եղեր խրմ-
բագրութեան մէջ, բայց անկա-
րօց եղած ենք յուսացում մի
պէս գործակցիլ: Քիչ մը ամօթ

—Ինչ կայ պարոն մագիլեան:
—Ոչ ինչ, համեկը գնանք դասա-
րան, այնտեղ կ'իմանաք:
Դասարան մտնելուն պէս մագիլե-
անը գիմնց Կարապետ աղային, մա-
տը ու զլուրով զէպի նրա տղան:
—Երեկ մի վատ շարութեան հա-
մար ես ձեր տղային պատուիրեցի կէս
ժամ ու չտուն գնայ: Բայց նա իբ
րնկերները առջեւ պարծենալով որ
ինքը հարուստի և հոգաբարձուի տը-
ղայ է, ոչ ոք իրեն բան չի կարող ա-
նել, գրքերն սուտում եւ գնում է:
հիմա ես ձեր առջեւ նրան կ'առաջարկեմ
եմ մէկ ժամով: ու եթէ նա այսու-
հետեւ էյ այդ տեսակ խմբի օտար
զօրբարտայ, բուրբովին կարծակեմ,
չը նայելով որ դէք հարուստ և հո-
գաբարձու էք: հասկո՞ւցա՞ք: հիմա
կարող էք գնալ այլ և ուսուցչու չու-
նեմ աւելու:

—Ինչ կայ պարոն մագիլեան:
—Ոչ ինչ, համեկը գնանք դասա-
րան, այնտեղ կ'իմանաք:
Դասարան մտնելուն պէս մագիլե-
անը գիմնց Կարապետ աղային, մա-
տը ու զլուրով զէպի նրա տղան:
—Երեկ մի վատ շարութեան հա-
մար ես ձեր տղային պատուիրեցի կէս
ժամ ու չտուն գնայ: Բայց նա իբ
րնկերները առջեւ պարծենալով որ
ինքը հարուստի և հոգաբարձուի տը-
ղայ է, ոչ ոք իրեն բան չի կարող ա-
նել, գրքերն սուտում եւ գնում է:
հիմա ես ձեր առջեւ նրան կ'առաջարկեմ
եմ մէկ ժամով: ու եթէ նա այսու-
հետեւ էյ այդ տեսակ խմբի օտար
զօրբարտայ, բուրբովին կարծակեմ,
չը նայելով որ դէք հարուստ և հո-
գաբարձու էք: հասկո՞ւցա՞ք: հիմա
կարող էք գնալ այլ և ուսուցչու չու-
նեմ աւելու:

(Շարունակելի)

